

opusdei.org

Pozvana na kršćanski život

Ovaj tekst o krštenju mlade Kineskinje u Quebecu je preuzet iz članka kojeg je napisao Benoît Voyer za Revue Saint Anne u rujnu 2004.

9.03.2006.

Sze Wan Sit je rođena u Aziji, u Hong Kongu, 12. srpnja 1981., a živi u Montrealu od pete godine. Usrećena je jer ju je anđeo Gospodnji posjetio i dodirnuo njeno srce. Pozvana na kršćanski život u 22. godini života, rekla je DA primajući krštenje u

katoličkoj crkvi Svete Ambrozije u ulici Beaubien u Montrealu, 15. veljače 2004. godine.

Njezino obraćenje na katoličanstvo i krštenje došlo je na kraju dugačkog traženja. Počelo je u trećem razredu srednje škole kada je upoznala Rosaliu Suarez, koja je vodila kazališnu grupu. Obje su sudjelovale u predstavi koju je organizirao Ville Saint-Pierre, u Montrealu, za proslavu svetkovine Svetog Ivana Krstitelja 24. lipnja. Razne izvedbe u predstavi nisu bile samo zabavnog karaktera, već i natjecanje lokalnih talenata. Tog dana je Sze Wan odsvirala recital na pianu i dobila prvu nagradu.

Gospođi Suarez, s kojom sam razgovarao preko telefona na poslu, je bilo vrlo drago što može pričati o Sze Wan, koja joj je postala prijateljica tijekom priprema za predstavu. „Providnost mi je

dopustila da je upoznam. Nisam je uopće poznavala. Tražila je mjesto na koje će sjesti u publici. Samo je još jedna stolica bila prazna pored mene. Odmah smo počele pričati. Ona je vrlo privlačna i vrlo jednostavna mlada žena. Nije uopće teško pričati s njom.“

Dvije godine kasnije, dok je pokušavala organizirati projekt za starije ljude, gospođa Suarez je upoznala Sze Wan s nekoliko mladih žena u studentskom prebivalištu Fonteneige, u Ulici Woodberry, nedaleko od Sveučilišta u Montrealu. To je neprofitni centar gdje svećenici Opusa Dei često susreću mlade iz prebivališta da bi razgovarali o vjeri i pružali duhovne smjernice.

Vjerojatno je bilo to iskustvo koje je doprinijelo pozivu Sze Wan za medicinu, kaže Rosalia Suarez, koja je sada glavna kuharica u Manoir de Beaujeu, centru za odmor u Coteau du Lac, Quebec, vrsti duhovnog

kupališta za njegovanje unutarnje ljepote.

Tih godina je Sze Wan Sit, ateistkinja kao i njeni roditelji, postajala zainteresirana za filozofiju u različitim religijama. U koleđu Marianapolis pohađala je predavanja iz filozofije da nađe neke odgovore na njena egzistencijalna pitanja.

„Predavanja zapravo nisu zadovoljila moju znatiželju“, kaže ona, „Pomogla su mi da postavim pitanja, ali nisu dovela do pravih odgovora.“ S prijateljicom u studentskom prebivalištu imala je dugačke razgovore o postojanju Boga, smislu života, autentičnosti Biblije i istine o Isusu, i sve ju je to kasnije dovelo do toga da otkrije katoličanstvo.

POČETAK STUDIRANJA

Nakon što je dobila diplomu na koleđu razmišljala je o tome da studira glazbu puno vrijeme prije nego što načini skok na medicinu.

Pitala je nekoliko ljudi za savjet, između ostalih, svog učitelja piana, Argentinca. „On je bio jedini koji mi je savjetovao da se prijavim na medicinu“, dosjeća se u razgovoru. „Rekao je da bi posao pianiste bio jako težak, jer su mogućnosti za karijeru vrlo rijetke. Osim toga, plaća nije vrlo dobra! Da bi postao poznat, moraš bez sumnje biti najbolji.“

Sze Wan je bila primljena na pripravničku godinu medicine na Sveučilištu McGill. Ali je odlučila da ne odustane učenje glazbe, s kojim je započela kad je imala pet godina. „Htjela sam si dokazati da sam sposobna studirati dva različita sveučilišta, oba s cjelovitim vremenskim programom, simultano i dobivati dobre rezultate.“ To je značilo da treba završiti predavanja na medicini, i u isto vrijeme magistrirati na Montrealskom Glazbenom Konzervatoriju.

OD UMA K SRCU

Očito nije imala vremena za trošenje, a ipak je uspjela staviti na stranu par sati u tjednu da može poći u studentsko prebivalište i nastaviti s istraživanjem religije i filozofije. Osjećala je da je tamo slušaju, da drugi poštuju njezina stajališta, posebno njezina prijateljica.

Kako je rekla Sze Wan: „Bila sam zaintrigirana s njezinim religioznim pristupom. Nismo uvijek razumjele jedna drugu, ali to nisam smatrala ozbiljnim. Pitala sam je mnoga pitanja koja su joj bila teška za odgovoriti. Pa je ona zatražila oca Erica Nicolaia da za teme za koje sam pitala održi male govore, i on je pristao.“

„Čula je za moje obraćenje na katoličanstvo,“ prisjetio se otac Nicolai. „To ju je intrigiralo, pa je htjela razgovarati o tome. Postavljala je vrlo razumna pitanja. Nije bila

zadovoljna sa šablonskim odgovorima. Vjera u Isusa je, zapravo, prvenstveno stvar srca. Puno smo se molili za Sze Wan. “Da odgovori na mnoge od njezinih sumnji, svećenik joj je savjetovao da pročita Priručnik kršćanske apologetike od Petera Kreefta, jer on sadrži odgovore na mnoga temeljna pitanja o vjeri.

To je bilo u tjednima kada se pripremala za ispit iz piana za prvu godinu svog magisterija. „Moja baka, s očeve strane, je došla da ostane s nama oko mjesec dana. Živi u Calgaryu i protestantkinja je. Ide u svoju crkvu svakog tjedna. Moli se prije jela i prije odlaska u krevet. To mi se jako svidjelo. Slijedila sam njezin primjer i počela moliti. Htjela sam vidjeti da li molitva zaista djeluje! Također, bio je kraj semestra i imala sam puno nadolazećih ispita. Ispiti iz piana su bili oni koji su uzrokovali najveći stres. Počela sam

moliti misleći da nemam što izgubiti. Samo ću pokušati. U to vrijeme sam čitala Evanđelje po Ivanu, koje mi je posudila prijateljica protestantkinja koja je bila na medicini sa mnom. U jednom odlomku je pisalo „Što god zaišteš od Boga, dat će ti“.

„Došao je dan ispita iz piana. Bilo je stvarno važno da budem uspješna. Prije ispita, molila sam se. Stavila sam svoje cijelo srce u molitvu. U početku sam najviše htjela testirati Boga. Rekla sam mu: „Ako budem imala rezultat veći od 90%, vjerovat ću u Tebe!“ Nikad prije nisam dobila više od 90. Ali nakon trenutka razmišljanja došla sam do zaključka da nije dobro tako se moliti stavljajući uvjete Bogu. To je bilo cjenkanje! Konačno, zamolila sam Ga da mi pomogne da budem najbolja što mogu biti.“

Oči su joj se širom otvorile dok je pričala o ispitu. „Bilo je nevjerojatno!

Nikada prije nisam tako svirala!
Izašlo je sve samo od sebe! Prije sam imala probleme s nekim dijelovima i nisam uspjela eliminirati te teškoće. Ali tijekom ispita, sve je izašlo točno na način na koji sam htjela. Bio je to osjećaj koji je teško opisati, ali stvarno sam osjetila da mi je Bog pomogao. Bilo je kao da nisam ja bila ta koja je svirala, već kao da je On svirao kroz mene. Nisam se osjećala sama. Nisam osjećala nikakav stres. Bila sam mirna i smirena u glavi. Nisam razmišljala o ničemu. Svirala sam sat vremena. Na kraju, moj profesor, koji me pozna deset godina, mi je rekao da me nikad nije čuo da tako sviram. To me stvarno dirnulo. Uistinu sam shvatila da je Bog svirao kroz mene. Odgovorio je na moju molitvu. Moja ocjena mi nije više bila važna nakon ispita. Važna stvar u mojim očima je bila da je to bio dokaz da Bog postoji.“

Dobila je 96, najvišu ocjenu koju je dobio student na konzervatoriju te godine. U svojoj vjeri Sze Wan Sit je ostavila ateizam iza sebe i krenula da nađe pravi religijski smisao. Ideja osobnog Boga koji je zabrinut za svaku osobu ju je privukla. Njezino iskustvo je pokazalo da je ideja autentična. Kršćanstvo joj je postalo očito. Čitala je knjige na tu temu i pričala s prijateljima. Išla je u katoličke i protestantske crkve. Tražila je svoj put i molila. Cijelu godinu ništa se nije dogodilo. Čekala je znak od Boga.

BOŽJI BLAGOSLOV

Pohađala je svaki dan razmatranja u Fontneigeu. Jedne večeri, upoznala je još jednu Kineskinju koja je došla tamo sa sestrom koja ju je posjetila. Sestra je živjela i studirala medicinu u Hong Kongu, gdje je posjećivala centar Opusa Dei. Ta mlada žena je

htjela biti krštena, iako njezini roditelji nisu bili kršteni.

„Zadivile su me,“ rekla je Sze Wan. „To se dogodilo u trenutku kad mi je trebalo ohrabrenje u mom unutarnjem putu i u mom životu. Odveli su me u katoličku crkvu u Kineskoj četvrti. Bilo je sasvim posebno. Misa je bila održana na kantonskom. Ti ljudi čine neku vrstu kompromisa između kineske i zapadnjačke kulture. “Hihoćući se, dodala je: „U crkvi, postoji slika koja predstavlja Isusa sa svojim apostolima. Svi su Kinezi na toj slici.“

Na dan rada 2003. dvije sestre su je pozvale na razgovor u kineski kamp u Ontariu. Bez oklijevanja pristala je da ide s njima. Tamo je upoznala nekoliko katolika svojih godina. Bili su dragi i prijazni, i dobro se zabavila. Čitali su Bibliju zajedno. Bilo je također prezentacija humanitarnih projekata. Svećenici

su pričali s njima. Sze Wan se to sve činilo zanimljivim, no to nije bilo ono što bi je pogodilo u srž.

„Tek prije nego što smo otišli, slavila se misa na livadi pored jezera. Dok su drugi primali pričest, ja sam morala sjediti i čekati, ali me prijateljica pitala da li želim primiti blagoslov od svećenika. Prihvatila sam i krenula naprijed. Odmah nakon blagoslova, počela sam plakati. Bila sam jedina koja plače na cijelom skupu. Konačno su mi se osušile suze. Poslije mise, svećenik je htio blagosloviti sve. Krenula sam opet naprijed prema njemu. U trenutku kada me blagoslovio počela sam opet plakati. Za mene to je bio Božji poziv da uđem u njegovu kuću, s Njim, s njegovim drugim sinovima i kćerima. U autobusu koji se vraćao u Montreal, objavila je svima svoju namjeru da postane katolkinja.

KRŠTENJE

Bez čekanja Sze Wan je rekla svećeniku Ericu Nicolaiu svoju odluku. On je započeo seriju vjeronaučnih susreta s njom. Povjerala je svoju odluku roditeljima i prihvatili su je. Unatoč njihovom ateizmu, bili su na njenoj strani na dan njezina krštenja koje se slavilo na engleskom. Kako se često događa pri krštenju odraslih, recitirala je vjerovanje i primila tijekom obreda svetu pričest, te svetu potvrdu.

„Krštenje nije kraj duhovnog putovanja, to je tek početak,“ rekao je Otac Eric Nicolai.

„S njom i za nju, Crkva treba pružati i daljnju izgradnju vjere, tako da njena vjera nastavi rasti. Nadalje, Sze Wan mora sada biti sredstvo koje će pomoći drugim ljudima da se približe Gospodinu“.

U travnju 2003. Sze Wan Sit je dovršila magisterij iz piana i

trenutno je na četvrtoj godini
medicine na McGillu.

Revue Sainte Anne, rujan 2004.,
stranice 393 i 398, Benoît Voyer

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/pozvana-na-krscanski-
zivot-2/](https://opusdei.org/hr-hr/article/pozvana-na-krscanski-zivot-2/) (1.04.2026.)